

Ze zaten naast elkaar op het dak, nog geen zestig meter van haar verwijderd. Vlak voor de rode schoorstenen, waar zonet de kraaien zich nog hadden gewarmd en beschutting hadden gezocht tegen de ijzige wind: twee vrouwen, rechts van hen een man. Ze leken geanimeerd, waren voortdurend in beweging.

Ze draaiden hun hoofd, keken uit over het daklandschap. Naar beneden. Ze hielden een glas in hun hand en proostten met elkaar. De vrouw in het midden gooide haar hoofd in de nek en lachte. De tweede – groter, slank, met lang witblond haar – bracht haar glas naar haar mond en dronk het in één teug leeg.

Lena stond in de open terrasdeur verlangend naar hen te kijken. Ze zwaaide, maar niemand nam notitie van haar. Snel trok ze haar arm in. De rook van de zelfgedraaide sigaret in haar hand kronkelde omhoog. Een zacht windje bracht de zoom van haar jurk in beweging. Ze huiverde en trok het warme groene gebreide vest dicht om zich heen.

De eerste zachte dag na een eindeloze winter liep ten einde. Het rook kruidig. Naar voorjaar, verandering, een nieuw begin. Lena zuchtte. Ze was aangenaam beneveld. Ontspannen. Met gesloten ogen nam ze nog een diepe haal en blies de rook langzaam uit. Ze mocht het niet overdrijven. Ze was het niet gewend. Resoluut doofde ze de peuk in de bloempot naast de deur en duwde hem diep in de vochtige aarde.

Ze kon haar ogen niet van de drie afhouden. Hoe waren ze op het dak gekomen? Wat vierden ze? De man tilde de fles op en schonk zichzelf in. Hij proostte met zijn buurvrouw. De vrouw met de lange manen trok haar benen dicht tegen haar lichaam. Zo bleef ze een poosje roerloos zitten, alsof ze naar de anderen luisterde of in gedachten verzonken was. Nu stak ze haar glas uit naar de man. Hij vulde het bij. Stak toen onverhoeds zijn arm uit en liet de fles los. Die botste tegen de dakpannen en verdween halsoverkop in de afgrond.

Drie hoofden schoten naar voren en keken naar beneden. Lena hield haar adem in. Ze waren gek dat ze zich daar boven zaten te bezatten. Dat was gevaarlijk. Je kon gemakkelijk je evenwicht verliezen, uitglijden, neerstorten. Vijf verdiepingen, dacht ze, dat overleef je niet. Ze werd misselijk. Haar hartslag dreunde in haar oren.